

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **J. T.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2024, č. j. 10.01-000291/24-0002, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně a **P. T.**, a **Schenker Sullen Studio s. r. o.**, se sídlem Hlavní 103, Březová, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2024, č. j. 11 A 102/2024-8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá**.
- II. Kasační stížnost P. T. **se odmítá**.
- III. Kasační stížnost Schenker Sullen Studio s. r. o. **se odmítá**.
- IV. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná výše nadepsaným rozhodnutím nevyhověla žádosti žalobkyně o určení advokáta k poskytnutí právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“). Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala správní žalobu, kterou městský soud nyní napadeným usnesením odmítl pro překážku věci zahájené. Řízení o žalobě vedené pod sp. zn. 11 A 102/2024 bylo totiž zahájeno až poté, co již bylo zahájeno řízení ve věci obsahově shodné žaloby vedené v téže věci pod sp. zn. 11 A 82/2024.

[2] Žalobkyně, P. T. a Schenker Sullen Studio s. r. o. brojili proti výše napadenému usnesení jednou kasační stížností, která byla podána u provozovatele poštovních služeb dne 3. 12. 2024 a doručena Nejvyššímu správnímu soudu dne 4. 12. 2024.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky, za nichž může přistoupit k meritornímu projednání věci.

[4] Co se týče kasační stížnosti podané žalobkyní (dále jen „stěžovatelka“), tu je nutné odmítnout, jelikož stěžovatelka podala kasační stížnost opožděně.

[5] Ze spisu vedeného u městského soudu vyplývá, že městský soud napadené usnesení stěžovatelce doručoval do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Protože stěžovatelka na adrese bydliště uvedené v žalobě nebyla zastížena, zásilka byla dne 8. 11. 2024 uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb a stěžovatelce byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Přestože si stěžovatelka písemnost vyzvedla dne 21. 11. 2024, učinila tak až po uplynutí lhůty 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí (viz doručenka na č. l. 8 spisu vedeného u městského soudu). Dle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se písemnost považuje za doručenou posledním dnem desetidenní lhůty. O této skutečnosti byla stěžovatelka provozovatelem poštovních služeb v den uložení zásilky poučena (viz obálka na č. l. 4 spisu vedeného u zdejšího soudu). Dnem doručení napadeného usnesení stěžovatelce tedy bylo pondělí 18. 11. 2024.

[6] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[7] Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 18. 11. 2024 (den doručení napadeného usnesení). Lhůta pro podání kasační stížnosti proto uplynula v pondělí 2. 12. 2024. Dle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, je-li podání v poslední den lhůty zasláno poštou, k čemuž však v dané věci nedošlo. Kasační stížnost stěžovatelky podaná dne 3. 12. 2024 u provozovatele poštovních služeb je tedy opožděná, zmeškání lhůty přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

[8] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky odmítl (§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[9] Co se týče kasačních stížností P. T. a společnosti Schenker Sullen Studio s. r. o. (dále jen „stěžovatelé“), ty je nutné odmítnout z důvodu, že byly podány osobami k tomu zjevně neoprávněnými.

[10] Dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., byl-li návrh podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, soud usnesením návrh odmítne, nestanoví-li tento zákon jinak.

[11] Dle § 102 věty první s. ř. s. je kasační stížnost *opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.*

[12] Za osoby oprávněné k podání kasační stížnosti se dle § 102 věty první s. ř. s. považují účastníci řízení před krajským soudem a osoby zúčastněné na takovém řízení (včetně těch, o nichž krajský soud nesprávně vyslovil, že nejsou osobami zúčastněnými na řízení, a osob, které uplatnily práva osob zúčastněných na řízení teprve po vydání napadeného rozsudku, jak implicitně vyplývá z § 106 odst. 2 věty druhé s. ř. s.).

pokračování

[13] Stěžovatelé nebyli účastníky řízení ani osobami zúčastněnými na řízení před městským soudem, je tedy třeba posoudit, zda nebyly opomenutými osobami zúčastněnými na řízení. Z § 34 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že pro to, aby se určitý subjekt stal osobou zúčastněnou na řízení, musí být splněny dvě podmínky. První podmínka je materiální a splňuje ji ten, kdo je přímo dotčen na svých právech a povinnostech vydáním napadeného správního rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a dále ten, kdo může být přímo dotčen zrušením správního rozhodnutí soudem či vydáním soudního rozhodnutí podle návrhu, ale není účastníkem řízení. Druhá podmínka je formální a splní ji ten, kdo výslovně oznámí, že bude v řízení práva osoby zúčastněné na řízení uplatňovat (viz rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2010, č. j. 7 As 70/2009-190, č. 2341/2011 Sb. NSS). Teprve kumulativním splněním obou podmínek se subjekt stává osobou zúčastněnou na řízení.

[14] Stěžovatele nelze považovat za osoby zúčastněné na řízení, jelikož nesplňují ani jednu z výše uvedených podmínek, neboť napadené rozhodnutí o neurčení advokáta stěžovatelce jako žadatelce přímo nezasahuje do práv stěžovatelů, nýbrž se týká pouze stěžovatelky. Ze spisu vedeného u městského soudu navíc nevyplývá, že stěžovatelé učinili výslovné oznámení o uplatnění práv osob zúčastněných na řízení. Takového postavení se nedomáhají ani v kasační stížnosti. Pro úplnost kasační soud poznamenává, že není pochybením, že městský soud stěžovatele nevyzval, zda v soudním řízení hodlají uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení, a v tomto ohledu nevydal samostatné rozhodnutí, jelikož již z povahy řízení před žalovanou je zjevné, že stěžovatelé nemohou být osobami zúčastněnými na řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2013, č. j. 4 As 80/2013-49, odst. [49]). Řízení před žalovanou se totiž týkalo žádosti o určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii podané pouze stěžovatelkou, nikoliv stěžovateli.

[15] Stěžovatelé tedy nepatří do okruhu osob oprávněných k podání kasační stížnosti dle § 102 věty první s. ř. s. a jsou zjevně neoprávněni k podání kasační stížnosti proti napadenému usnesení. Proto Nejvyšší správní soud přistoupil k odmítnutí jejich kasačních stížností podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu